INSTITUT
PRO REGULACI
HAZARDNÍCH HER

Ministerstvo financí
JUDr. Alena Schillerová Ph.D.
místopředsedkyně vlády a mistryně financí
Ing. Mgr. Stanislav Kouba, Ph.D.
náměstek sekce 05 – daně a cla
Letenská 525/15
118 10 Praha 1 - Malá Strana

V Praze dne 7. 10. 2020

Věc: Fungování rejstříku vyloučených osob a přístup ministerstva k hráčům v tomto rejstříku

Vážená paní ministryně, vážený pane náměstku,

dovolujeme se na Vás obrátit jménem Institutu pro regulaci hazardních her (dále jen „Institut"), který v důsledku přijetí dvou nových členů v současné době zastupuje více než 95 % celého legálního trhu s hazardními hrami (viz přiložený přehled aktuálních členů Institutu). Dovolte mi, abych se na Vás obrátil s naléhavou prosbou týkající se projektu Rejstříku vyloučených osob (dále jen „Rejstřík").

Předně bych chtěl uvést, že všichni členové Institutu jasně podporují vznik a fungování Rejstříku. Věříme na filosofii společensky odpovědného přístupu a považujeme proto Rejstřík za klíčový projekt, který napomůže zmírnit nepříznivé dopady našeho odvětví. Jde o důležitý projekt a členové Institutu jsou připraveni na něm aktivně a zodpovědně spolupracovat. Výrazem této snahy je právě tento náš dopis.

Dovolte mi, abych Vás informoval o dvou kritických místech celého projektu:

1. Nepřetržité tzv. bezvýpadkové fungování Rejstříku

Od počátku budování Rejstříku je celý trh opakovaně ubezpečován zástupci odboru 73 ministerstva financí, že jeho fungování bude v tzv. režimu 24/7, tedy bez jakékoliv technického výpadku a přerušení jeho funkčnosti. **Na tomto místě je však nutno konstatovat, že nikde na světě doposud neexistuje informační systém, který by byl plně bezvýpadkový a bezodstávkový. Takový systém nedokázal vybudovat žádný stát ani nadnárodní společnost typu Google, Microsoft nebo Facebook. Všechny tyto informační systémy postihují výpadky, a proto nelze předpokládat, že by AISG, jehož je Rejstřík součástí, měl být jedinou světovou výjimkou z tohoto obecného pravidla**.

Ministerstvo financí si této skutečnosti musí být zcela jistě vědomé, neboť v případě informačního systému, který provozuje elektronickou evidenci tržeb, je s výpadky a odstávkami počítáno (EET zajišťuje stejná dodavatelská společnost jako AISG). Naprosto klíčové je, že případná nefunkčnost informačního systému EET neznamená nutnost, aby všichni podnikatelé, kteří jsou na tento systém povinně napojeni museli svou činnost v případě jeho výpadku přerušit. Byli bychom rádi, aby stejný princip platil také u Rejstříku.

Naše obavy opíráme také o zkušenosti z opakovaných výpadků ověřovací služby, která je využívána pro

ověření totožnosti a věku hráče, tedy systému, který je již v současnosti spravován ministerstvem financí v návaznosti na Registr obyvatel ministerstva vnitra. **Tento informační systém byl nedostupný v předchozích dvou letech v 97 kalendářních dnech**, přičemž naprostá většina výpadků byla několikahodinová. **Nejdelší výpadek systému trval více než 8 dní.** Institut již před časem kontaktoval zástupce odboru 73, aby je seznámil s provozními i právními dopady výpadků Rejstříku a představil jim možné řešení této situace. Bohužel zástupci odboru 73 s návrhem Institutu nesouhlasili.

Dovolíme si tedy náš návrh představit i Vám vážená paní ministryně a vážený pane náměstku, protože věříme, že se jedná **o vyrovnaný návrh, který bude garantovat jak zvýšenou ochranu hráčů hazardních her, tak i řádné provozování hazardních her jednotlivými provozovateli. Tento návrh zároveň snižuje nebezpečí daňových výpadků na straně státu a žalob legálních provozovatelů hazardních her na náhradu škod od státu, které by mohly následovat v případě, že jim nefunkčnost Rejstříku znemožní provozovat jejich podnikatelskou činnost.** Cílem našeho návrhu je, aby v případě, kdy dojde k výpadku Rejstříku byla neustále zajištěna ochrana v něm zapsaných jedinců vyloučených z účasti na hazardní hře, ale současně nebylo bráněno ve hře osobám, kteří v Rejstříku uvedeni nebudou.

Při nesprávném nastavení Rejstříku hrozí samozřejmě ekonomické dopady nejen pro provozovatele, ale také pro stát. Podle našich propočtů bude hodinový výpadek informačního systému Rejstříku stát veřejné rozpočty jen na inkasu daně z hazardních her více než 1 milion Kč[1]. Pokud by si tedy například správce Rejstříku naplánoval technickou odstávku systému na víkend, **bude stát jediná taková odstávka veřejné rozpočty více než 50 milionů Kč**. Navíc bude stát nucen hradit náhradu zisku všem provozovatelům, kteří díky dočasné nefunkčnosti Rejstříku nebudou moci nabízet své hry, a to ani řádně registrovaným hráčům, kteří v Rejstříku nejsou a nikdy dokonce ani nebyli. Díky tomu, že stát na sebe zákonem převzal povinnost tento Rejstřík provozovat, není pochyb o tom, že **v případě jeho nefunkčnosti bude také odpovídat za škodu, která vznikne subjektům, kterým nefunkčnost státem provozovaného systému znemožní jejich podnikatelskou činnost**. Za tuto škodu bude stát odpovídat podle zákona č. 82/1998 Sb., *odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,* kdy tato bude způsobena v důsledku nefunkčnosti veřejného informačního systému, jehož povinné využití je provozovateli ukládáno zákonem č. 186/2016 Sb., *o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů* (dále jen „zákon o hazardních hrách").

Proto jsme již dříve navrhovali, aby se ministerstvo financí při řešení možných výpadků fungování Rejstříku inspirovalo u kolegů v jurisdikcích, kde tyto systému již běží a kde jednotlivé národní státy sebestředně a autoritativně nepočítají s tím, že jejich informační systémy nikdy nepostihne technický výpadek. Inspirací může být například již fungující Rejstřík u našich slovenských sousedů, jejichž nová právní úprava představovaná zákonem č. 30/2019 Z.z., *o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov*, tyto situace legislativně upravuje následujícím způsobem. **V případě, že provozovatel nemůže ověřit účastníka skrze příslušný veřejný rejstřík vyloučených osob, a to z důvodu výpadku na straně správce takového rejstříku, pak je provozovatel oprávněn umožnit účastníkovi účast na hazardních hrách i bez tohoto ověření.**

Takové řešení totiž odpovídá i doporučení Evropské komise č. 2014/478/EU ze dne 14. 7. 2014, *o zásadách pro ochranu spotřebitelů a hráčů služeb hazardních her online a pro prevenci hraní hazardních her online nezletilými osobami*, v jehož rámci Evropská komise výslovně uvádí, aby „*ověření totožnosti* [do jehož procesu je možné zařadit i ověření účastníka skrze Rejstřík] *bylo provedeno v přiměřené lhůtě a nepředstavovalo pro spotřebitele nebo provozovatele zbytečnou zátěž, a rovněž, aby registrační systémy umožňovaly alternativní způsob ověření totožnosti pro případ dočasné nedostupnosti databáze.*"

[1] Tento výpočet vychází z průměru inkasa daně z hazardních her v průběhu předchozích zdaňovacích období, přičemž jsou do něj započítány pouze inkasa z těch druhů hazardních her, které budou muset před přihlášením hráče ke hře nebo pro vstup do herního prostoru využít Rejstříku.

Je tak zřejmé, že i Evropská komise si je vědoma skutečnosti, že žádný informační systém není bezvýpadkový, a proto v rámci uváděného doporučení radí členským státům, aby na tyto situace pamatovaly a upravily alternativní způsob ověření v případě nedostupnosti systému. Přístup Evropské komise i všech států, kde podobné Rejstříky již fungují, je zcela logický, protože takové řešení chrání především samotné hráče, k jejichž ochraně bylo předmětné doporučení i vydáno. V momentě, kdy je hráči v důsledku technického výpadku Rejstříku znemožněno účastnit se hry u legálního provozovatele, je posilována tendence takového hráče vsadit si vyhlídnutou sázku u nelegálního provozovatele. **Zamezení této situaci je ostatně důvod, proč výše uvedené doporučení vydala i sama Evropská komise**. Dojde-li k uspokojení poptávky hráče po hazardní hře u nelegálního provozovatele, není tento hráč žádným způsobem chráněn, neplatí pravidla nastavená zákonem, není ověřována jeho zletilost, aplikovány jím nastavené limity a vsadí si dokonce i hráč, který je zapsán v Rejstříku a vyloučen z možnosti hrát hazardní hry.

Proto opakovaně navrhujeme řešení, které je ještě přísnější než způsob, jakým nefunkčnost svého Rejstříku řeší u našich východních sousedů. Nejsme zastánci toho, aby v případě nefunkčnosti systému mohli hrát všechny osoby bez rozdílu. **Naopak se domníváme, že osobám zapsaným v Rejstříku by účast na hazardní hře měla být zapovězena i v případě, pokud Rejstřík dočasně nefunguje. Proto opakovaně navrhujeme, aby provozovatel hazardních her měl povinnost v případě nefunkčnosti Rejstříku zohlednit poslední stav, kdy Rejstřík ještě řádně fungoval a všem osobám, které byly v daný moment v Rejstříku zapsány, účast na hazardní hře znemožnit**, a to i v případě, kdy Rejstřík dočasně nefunguje.

Tím dojde v konečném důsledku k tomu, že všechny osoby, které byly do Rejstříku zapsány do momentu jeho výpadku nebo odstávky budou nadále z hraní hazardních her zcela vyloučeny. Jedinou skupinou osob, které by v teoretické rovině mohla být umožněna účast na hazardní hře i přes zápis v Rejstříku tak budou osoby, které do Rejstříku budou zapsány v době jeho výpadku. Taková skupina však z logiky věci bude velmi malá nebo se bude rovnat nule, neboť nepředpokládáme, že bude možné do Rejstříku někoho zapsat v době, kdy tento Rejstřík nebude funkční. Pokud výše uvedená premisa neplatí a zápis do nefungujícího Rejstříku by byl byť jen v teoretické rovině možný, neměla by tato situace nikdy nastat v případě, pokud by byl systém skutečně bezvýpadkový, jak tvrdí samo ministerstvo financí.

Pokud je tedy ministerstvo financí skutečně samo přesvědčené, že jeho informační systém nikdy nepostihne porucha, pak přistoupením na námi navrhované a Evropskou komisí doporučované řešení nic neriskuje. Pokud na náš návrh naopak nepřistoupí, je zřejmé, že si je samo vědomo toho, že není schopné vytvořit jediný informační systém na světě, který nikdy porucha nepostihne. V takovém případě (pokud nepřistoupí na námi prezentovaný návrh technického řešení) však **bude odpovědné za všechny vzniklé škody, které po státu budou zcela logicky legální provozovatelé, jimž bude znemožněna podnikatelská činnost, požadovat. Jejich nároky budou navíc posíleny tím, že na hrozící škody příslušné veřejné instituce dopředu upozorňovali, a dokonce sami navrhovali řešení, které těmto škodám umožňovalo předejít, při respektování smyslu a účelu zákonné úpravy.**

2. Uplatnění práv hráče nacházejícího se v Rejstříku

Odbor 73 v dokumentu *FAQ Obecné informace a často kladené dotazy k Rejstříku fyzických osob vyloučených z účasti na hazardní hře* ze dne 14. 9. 2020, zveřejněném v sekci pro veřejnost, v rámci odpovědi pod bodem 19 uvádí, že v případě hráče nacházejícího se v Rejstříku mu provozovatelem nemůže být zpřístupněno uživatelské konto, a to ani za účelem vybrání jeho peněz z konta.

Předně si dovolujeme podotknout, že právní předpisy není možné vykládat ryze formalisticky, ale také s ohledem na jejich smysl a účel, kdy při jejich aplikaci je nutné využívat i další výkladové metody. Uváděné potvrzuje například rozhodnutí Ústavního soudu (ÚS) ze dne 21. 5. 1996, čj. Pl. ÚS-st. 1/96, ve kterém ÚS výslovně uvádí, že *vázanost soudu zákonem „neznamená bezpodmínečně nutnost*

doslovného výkladu aplikovaného ustanovení, nýbrž zároveň vázanost smyslem a účelem zákona. V případě konfliktu mezi doslovným zněním zákona a jeho smyslem a účelem je důležité stanovit podmínky priority výkladu e ratione legis před výkladem jazykovým, podmínky, jež by měly představovat bariéru možné libovůle při aplikaci práva." Dále pak nález ÚS ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97: „*Dalším naprosto neudržitelným momentem používání práva je jeho aplikace, vycházející pouze z jeho jazykového výkladu. Jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.). Mechanická aplikace abstrahující, resp. neuvědomující si, a to buď úmyslně nebo v důsledku nevzdělanosti, smysl a účel právní normy, činí z práva nástroj odcizení a absurdity.*"

Shora uváděný výklad přijatý odborem 73 je bohužel nutné označit za učebnicový příklad mechanické aplikace práva, postrádající zohlednění smyslu a účelu dotčených ustanovení § 16 ve spojení s § 17 zákona o hazardních hrách. **Má-li Rejstřík a související povinnosti provozovatelů hazardních her sloužit ke zvýšení ochrany hráčů, dotčený výklad odboru 73 činí bohužel přesný opak. Hráčova práva jako spotřebitele pouze významně poškozuje, když mu klade překážky pro výběr jeho vlastních finančních prostředků, pro uplatnění práva na výhru nebo pro uplatnění reklamace**. Výklad odboru 73, pokud nedojde k jeho přehodnocení, tedy v provozní praxi povede pouze k:

- znemožnění nejobvyklejšího postupu hráče pro výběr jeho peněžních prostředků z uživatelského konta, kterým je jeho přihlášení do konta a zvolení jedné z možností výběru peněz. Tím bude hráči nepochopitelně ztíženo (ne-li znemožněno) převést si své vlastní prostředky od provozovatele hazardní hry do své vlastní dispozice;

- znemožnění zjištění hráčem, jak byla vyhodnocena jeho sázka a z toho plynoucí uplatnění nároku na výhru nebo reklamaci. Zejména to bude platit u dlouhodobých kurzových sázek, kdy hráč bude nucen neustále chodit do sázkových kanceláří provozovatele nebo se ho dotazovat telefonicky, aby zjistil, jak a kdy byly vyhodnoceny jeho sázkové tikety. To samozřejmě neúměrně zatíží provozovatele, kteří budou muset telefonicky nebo e-mailem odpovídat na dotazy desetitisíců hráčů. Za tímto účelem budou muset buď nabrat nové zaměstnance nebo budou raději hráče zapsané v Rejstříku s jejich dotazy odkazovat na samotné ministerstvo financí, které těmito informacemi rovněž disponuje podle vyhlášky č. 10/2019 Sb., *o způsobu oznamování a zasílání informací a přenosu dat provozovatelem hazardních her*. V takovém případě bude ministerstvo financí vystaveno situaci, ve které samo pochopí, jak nesmyslný a v praxi neproveditelný jeho aktuální výklad zákona je. **Zejména bude muset samo vyřešit otázku, jak se bude přes telefon či e-mail ověřovat totožnost konkrétního hráče žádajícího o výplatu výhry či o sdělení vyhodnocení sázkové příležitosti.** Nevyužití přístupových prostředků k hráčskému kontu, které byly ověřeny ve veřejných registrech a získány zákonem stanoveným způsobem při registraci do hazardní hry, se jeví přinejmenším jako nerozumné;

- znemožnění řádného uplatnění hráčova práva na reklamaci, protože v rámci ní je povinen uvést řadu informací, včetně rozhodných skutečností odůvodňujících jeho nárok, které jsou zjistitelné právě z evidence na uživatelském kontě. Tyto jsou pak pro uplatnění reklamace nezbytné, přičemž bez nich může být reklamace provozovatelem i odmítnuta.

- zneužití osobních údajů hráče. Pro přihlášení na uživatelské konto hráč používá přidělený login a heslo, který je znám pouze jemu. Bude-li muset hráč kontaktovat podporu provozovatele nebo ministerstvo financí e-mailem nebo telefonicky a uvádět tímto prostřednictvím své osobní údaje, je zcela zbytečně vystavován riziku zneužití těchto údajů. Zároveň upozorňujeme na skutečnost, že vytvořit zdání, že e-mail přišel z adresy ve zprávě označené jako „odesílatel" je technicky velmi jednoduché. Posílat citlivé osobní údaje e-mailem považujeme nejen za nesprávné, ale také za neslučitelné s právní úpravou ochrany osobních údajů.

Ustanovení § 17 zákona o hazardních hrách a zde uvedené pojmy je nutné vykládat zejména v souladu s § 16 odst. 1 zákona o hazardních hrách a pojmem účast, který se zákonem o hazardních hrách prolíná v širším a užším významu[2] podle účelnosti takové úpravy ve vztahu k zachování hlavních cílů této právní úpravy. Tyto jsou definovány v důvodové zprávě k § 1 zákona o hazardních hrách mimo jiné jako „….*přispění k ochraně spotřebitelů a osob mladších 18 let*". Pro stanovení hlavního účelu Rejstříku je nutné vycházet z již zmíněného § 16 zákona o hazardních hrách, který uvádí, že Rejstřík slouží k zamezení přístupu k hazardním hrám osobám, kterým je hra na hazardních hrách zakázána. Je tedy patrné, že primárním cílem Rejstříku je, aby **bylo zamezeno vyloučeným osobám zahrát si hazardní hru definovanou dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách jako tu, do níž je nutné vložit sázku a poté na základě proběhlé náhody je rozhodnuto o výhře nebo prohře.** Z uvedeného není možné dovozovat, že by účelem tohoto ustanovení bylo odmítnout přístup k uplatnění spotřebitelských práv hráče, jak to činí současný výklad ministerstva financí. **V rámci výkladu pojmu „používat uživatelské konto" uvedeném v § 17 zákona o hazardních hrách je tak nutné vycházet ze shora uvedeného účelu a z toho důvodu i užšího významu pojmu účast na hazardní hře, aby byl tento účel naplněn. Tedy zamezit hráčům hrát hazardní hru při zachování možnosti uplatnění hráčových spotřebitelských práv prostřednictvím jeho uživatelského konta.**

Řešením, které by bylo v souladu s ministerstvem financí dlouhodobě prosazovaným zájmem spočívajícím v ochraně hráčů a shora uvedeným by pak bylo využití uživatelského konta, a to pouze za účelem vypořádání jeho sázek a peněžních prostředků, zejména tedy zjištění, jak byla vyhodnocena vložená sázka, za účelem uplatnění nároku na výhru, zjištění informací nezbytných pro reklamaci a zadání požadavku na výplatu peněžních prostředků. Tedy pouze činnosti nezbytné pro zachování základních práv hráče, kterých nemůže být zbaven ani po svém zápisu do Rejstříku, protože jsou součástí jeho ústavně zaručených práv např. vlastnického práva ke svým peněžním prostředkům uloženým na uživatelském kontě. Na tomto místě je opětovně možné odkázat na slovenskou právní úpravu, která za účelem zachování práv hráče umožňuje hráči v Rejstříku manipulaci se svým kontem (viz. *Usmernenie k postupu overovania fyzických osôb evidovaných v Registri vylúčených osob ze dne 1. 3. 2019*). Aby bylo naplněno sledovaného cíle, považujeme opět za nezbytné a nevyhnutelné přehodnocení postoje odboru 73 v této věci.

Opět je na místě podoktnout, že smyslem námi navrhovaného řešení není v žádném případě ponouknout hráče uvedené v Rejstříku k hraní hazardních her. Naopak samozřejmě počítáme s tím, že jakákoliv účast těchto osob na hazardní hře bude striktně vyloučena a hráč bude mít z hráčského konta přístup pouze k funkcionalitám, které mu umožní výběr jeho vlastních finančních prostředků, případně možnost uplatnění nároku na výhru, tedy práv, kterých nemůže být podle našeho názoru i přes zapsání v Rejstříku zbaven.

Zákon o hazardních hrách ve svém legislativním textu používá dvou významů pojmu účast na hazardní hře. Proto se ministerstvo financí nemá čeho obávat, když v daném případě využije užšího významu tohoto pojmu, protože zachová hlavní účel Rejstříku a jeho dopadů, zamezit vyloučeným hráčům hrát samotnou hru, a neomezí spotřebitelská práva hráče, jejichž ochrana je jedním z cílů zákona o hazardních hrách.

[2] Příkladem použití pojmu účast na hazardní hře v užším významu může být ustanovení § 4 odst. 3 zákona o hazardních hrách nebo § 50 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Podle prvně zmíněného ustanovení, které stanovuje právní fikci ohledně hráče hrajícího na internetu, je pro jeho účast na internetové hře rozhodné, že se takový hráč může registrovat nebo si vsadit, a nikoliv jeho nakládání s uživatelským kontem, které vzniká až na základě registračního procesu. Druhé zmíněné ustanovení počítá hráčovou přímou účast na hře, a to od tzv. spinu (spuštění generátoru náhody). Oproti tomu například ustanovení § 49 odst. 2 zákona o hazardních hrách upravující ukazatel zobrazující délku účasti hráče na hazardní hře, hodnotí hráčovu širší účast na hazardní hře, protože ji započítává od vložení přístupového prostředku do herní pozice technického zařízení, tedy i hráčův pohyb v tzv. lobby (výběr her, evidence hráče)

INSTITUT
PRO REGULACI
HAZARDNÍCH HER

Závěr

Domníváme se, že přístup, který ministerstvo financí současně zastává není efektivní ani pro hráče hazardních her ani pro stát. Hráče neochrání, spíše omezuje jejich práva. Státu hrozí výpadky daňových výnosů a povinnost hradit vzniklé škody a ušlý zisk provozovatelům v případě nefunkčnosti Rejstříku.

Upozorňujeme na racionální možnost využít mezinárodních zkušeností a doporučení Evropské komise. **Přijetí obdoby slovenského modelu (v obou popsaných bodech) považujeme, za jediné možné efektivní řešení, a to pro všechny zúčastněné strany.** Právě přijetím takového řešení se ministerstvo financí vyhne popisovaným negativním důsledkům současného řešení a předejde nárokům na náhradu škod, o jejichž existenci je dopředu prokazatelně a opakovaně informováno.

Vážená paní ministryně, vážený pane náměstku, jsme samozřejmě kdykoliv připraveni celou záležitost s Vámi podrobněji diskutovat. S ohledem na vážnost situace, žádám Vás, jménem všech 35 členů Institutu, o osobní schůzku, kde Vám budeme schopni ještě blíže vysvětlit, jak velká rizika stávající výklad vašeho úřadu přináší pro stát, hráče i pro legální subjekty podnikající v odvětví hazardních her.

Ujišťuji vás, že jde o jednotný odborný pohled celého legálního hazardního trhu na princip a fungování Rejstříku a věříme, že ho ministerstvo financí vezme v potaz. Žádáme vás o smysluplnou a otevřenou diskusi, která povede k efektivnímu fungování tak důležitého projektu, jakým Rejstřík bezesporu je.

S pozdravem

Mgr. Jan Řehola, Ph.D.
ředitel Institutu

a představitelé jednotlivých členů Institutu

Tipsport

FORTUNA

Chance

sazka

MERKUR CASINO

egoming

INSTITUT
PRO REGULACI
HAZARDNÍCH HER



Rebuy STARS

Jaroslav Kamarád

4 go games



GELP



KAJOT



Korunka

Vojta Prole

EVONA



betsys

Ladislav Vojtko

dbData

Filip Šenk

LERIS
SPOJTE SE S PROFESIONÁLY

Jindřiška Moravcová

APOLLO GAMES



MOD elektronik

Pavel Michalcio

multigate a.s.

Jan Korba

VictoriaTip

Marek Zejdl

POWER

Šárka Macurová

3E PROJEKT

INSTITUT
PRO REGULACI
HAZARDNÍCH HER



SPORTGAMES®

Josef Lysáček

CPLUS®



CASINO KARTÁČ

Marek Herman

APKURS
Asociace provozovatelů kursových sázek

Petr Mikoška

SPELOS
Sdružení Provozovatelů cEntrálních LOterních Systémů

Jan Šnajdr

ADHD-UNASO z.s.